

A former slave, instructed by Xenophon, negotiates a truce between Greeks and barbarians

ἔνθα δὴ προσέρχεται Ξενοφῶντι τῶν πελταστῶν ἀνὴρ Ἀθήνησι φάσκων δεδουλευκέναι, λέγων ὅτι γινώσκοι τὴν φωνὴν τῶν ἀνθρώπων.

“καὶ οἶμαι,” ἔφη, “ἐμὴν ταύτην πατρίδα εἶναι· καὶ εἰ μή τι κωλύει, ἐθέλω αὐτοῖς διαλεχθῆναι.”

“ἀλλ’ οὐδὲν κωλύει,” ἔφη, “ἀλλὰ διαλέγου καὶ μάθε πρῶτον τίνες εἰσίν.”

οἱ δ’ εἶπον ἐρωτήσαντος ὅτι Μάκρωνες.

“ἐρώτα τοίνυν,” ἔφη, “αὐτοὺς τί ἀντιτετάχεται καὶ χρήζουσιν ἡμῖν πολέμιοι εἶναι.”

οἱ δ’ ἀπεκρίναντο ὅτι “καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τὴν ἡμετέραν χώραν ἔρχεσθε.”

λέγειν ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ ὅτι “οὐ κακῶς γε ποιήσοντες, ἀλλὰ βασιλεῖ πολεμήσαντες ἀπερχόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ θάλατταν βουλόμεθα ἀφικέσθαι.”

ἡρώτων ἐκεῖνοι εἰ δοῖεν ἂν τούτων τὰ πιστά. οἱ δ’ ἔφασαν καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἐθέλειν. ἐντεῦθεν διδόασιν οἱ Μάκρωνες βαρβαρικὴν λόγχην τοῖς Ἑλλησιν, οἱ δὲ Ἑλληνες ἐκείνοις Ἑλληνικὴν ταῦτα γὰρ ἔφασαν πιστὰ εἶναι· θεοὺς δ’ ἐπεμαρτύραντο ἀμφοτέρω.

Xenophon Anabasis 4.8

1B 2 2007

πελταστής, οὐ, ὁ - (in plural) light troops

ἐρωτήσαντος - supply αὐτοῦ

Μάκρωνες, οἱ - a people of Pontus

χρήζω - want